

er en uheldig Fremgangsmaade ikke blot i dette Tilfælde, men ogsaa i talrige andre Tilfælde, hvor den samme Fremgangsmaade er fulgt. Det maa vel være urigtigt, naar det i dette Blad antydes, at det paagældende Firma, Siemens & Schuckert, har en vis Forbindelse med Ministeriet. Det siges, at Indenrigsministeren har været Medlem af Firmaets Bestyrelse indtil 1922, og det siges videre i dette Blad, at i 1922 forlod Indenrigsministeren denne Bestyrelsesstilling og overdrog den til sin gode Ven Hr. Vater, der ved samme Lejlighed blev Arbejdsdirektør. Det er meget muligt, at disse Ting ikke er rigtige, men det har staaet i et offentligt Blad i disse Dage, et Blad, der hedder „Søfarten“. Jeg henstiller til Ministeriet at overveje, om det finder Anledning til at dementere disse forhaabentlig urigtige Oplysninger. Derimod kan man vel neppe dementere den Kendsgerning, at baade Radiomateriel og mange andre Ting er indkøbt af Staten paa samme spekulationsmæssige Maade, som visse Privatfolk gør det, idet man er gaaet til Udlandet for at tjene en øjeblikkelig Fedtskilling for Leverance uden Hensyn til, at danske Arbejdere i Hundrevis, i Tusindvis derved blev kastet ud i Erhvervsløshed.

Jeg synes, det er en i høj Grad uheldig Fremgangsmaade, og beklager, at den er fulgt; og for saa vidt denne Regering havde en noget længere Levetid tilbage, vilde jeg alvorligt have henstillet at ændre Signalerne i denne Henseende. Som det nu ligger, er det jo af mindre Interesse at gøre Henstillinger end at paapege, hvor galt det er gaaet hidtil. Det er en sørgelig Kendsgerning, at der atter i denne Valutatilstand, i Kronens Fald, i den senere gennemførte Diskontoforhøjelse er højst ubehagelige Følger for Befolkningen, og det forekommer mig unægtelig, at naar Venstre er saa travlt optaget af at tale om Socialisternes formodede Forslag om Formuekonfiskation, var der jo noget mere nærliggende for det at beskæftige sig med, nemlig den Formuekonfiskation, som hver Dag sker paa Grund af Kronens Fald. Ikke blot den daglige Købemønt er blevet konfiskeret ned til Halvdelen, men ogsaa Obligationerne har man jo paa Forhaand konfiskeret en klækkelig Del af; og ved det Forslag om Toldforhøjelse, som nu gennemføres, konfiskeres der igen. Derfor forekommer det mig, at der er Anledning til først og fremmest at tale om den Konfiskation, der foregaar under den nuværende Ledelse, mere Grund, end der er til

at tale om den formodede Konfiskation, som vil foregaa under en anden Ledelse.

Det er endvidere saa, at vi har jo de faktiske Forhold for Øje, Resultaterne af den Virksomhed, der er ført i de svundne Aar: den Arbejdsløshed, som nu altsaa er saa høj som oppe ved 60 000; og dette skyldes jo ikke, som jeg har set antydet, at det er Vinter. En Stigning fra 20 000 til 60 000 sker ikke, fordi det er Vinter, selv om Frost og Vejr, der ikke tillader Udearbejder og Byggearbejder o. s. v., kan give nogle Tusinders Forøgelse af Arbejdsløsheden, men selvfølgelig ikke en Forøgelse paa 40 000. Vi er med den Tilstand, vi er i, desværre inde paa den samme sørgelige Vej, som en stor Del af Europa nu i flere Aar har været i. For alle de Lande, som deltog i Krigen, Tyskland og de andre, var den Udvikling, som fandt Sted, saa at sige en Naturbegivenhed. Hos os er det mere eller mindre bevidst Politik til at fremme Handels- og Agrarinteresser, som har medvirket til at føre os ud i det, som vi nu befinder os i.

Der er jo ikke Haab om nogen Ændring under de nuværende Forhold, der er kun det Haab, som jeg før har sagt: Lad os snarest faa Valg, saaledes at Vælgerne kommer til at træffe en Afgørelse og sige, om de er fornøjede eller misfornøjede. Det gælder Regeringen og dens Parti, men det gælder ogsaa det konservative Folkeparti. Jeg har forstaaet paa den konservative Presse i den senere Tid, at den har svært travlt med at fremholde Forskellen paa sig selv og Venstre. Det har ikke manglet paa Antydninger af, at de Konservative har kunnet være med til en rask lille Ministerstorm ogsaa ved Lejlighed, og jeg har ogsaa forstaaet paa det konservative Folkepartis Manøvre i Gaar, at der var noget, man havde i Sinde. Jeg forstaaer særdels vel, at det konservative Folkeparti gerne vil frigøre sig for Venstre, men det lykkes vist ikke, nej, Venstre har Armén saadan om Livet paa det konservative Folkeparti, at det Favntag slipper de ikke ud af, før de begge ligger i Grøften. Vi fik i Gaar et Forslag fra de Konservative om Guld-told, og jeg forstaaer, at det er et Valgnummer; efter at Partiet har givet sin Tilslutning til Venstres Forslag, kommer de bagefter klattende med et helt selvstændigt Forslag, men det er et Valgnummer, som de neppe faar nogen Glæde af. Det har maaske i Øjeblikket været en Tilfredsstillelse for de misfornøjede, for de Ministerstormere, der er i Partiet, men i Længden har den ingen Betydning.